

Forslag

til

Lov om sygehusvæsenet.

Fremsat den 8. marts 1974 af *indenrigsministeren*.

Kapitel I.

Almindelige bestemmelser.

§ 1. Sygehusvæsenet varetages af amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner med de begrænsninger, der følger af opretholdelsen af statslige sygehuse.

Stk. 2. Ved „kommune“ forstås i denne lov en af de i stk. 1 nævnte kommuner.

§ 2. Den umiddelbare forvaltning af en amtskommunes sygehusvæsen, herunder bestyrelsen af dettes institutioner, jfr. § 3, stk. 1, varetages af et udvalg (sygehusudvalget) nedsat af amtsrådet, jfr. § 17, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse.

§ 3. Til en kommunes sygehusvæsen hører kommunens egne sygehuse og fødeklinikker og andre til sygehusvæsenet knyttede behandlingsinstitutioner samt kommunens egne rekonvalescenthjem.

Stk. 2. Som led i løsningen af sygehusvæsenets opgaver kan en kommune samarbejde med andre kommuners sygehusvæsen og med statens sygehuse.

Stk. 3. En kommune kan endvidere indgå overenskomst med eller på anden måde benytte private institutioner som led i løsningen af sine sygehusopgaver. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om kommunernes benyttelse af sådanne institutioner.

§ 4. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om kommunernes adgang til som led i løsningen af sygehusvæsenets opgaver at drive eller benytte institutioner i udlandet.

Indenrigsmin. j. nr. 5, kt. 5000-10/1973.

Kapitel II.

Berettigede personer og ydelseernes omfang.

§ 5. Hver kommune yder vederlagsfri behandling ved sit sygehusvæsen til personer, der enten

- 1) har bopæl i kommunen, jfr. dog stk. 2, eller
- 2) har bopæl andetsteds her i landet, jfr. dog stk. 2, men som midlertidigt opholder sig i kommunen, såfremt hensigten med opholdet ikke har været at opnå sygehusbehandling og patienten ikke tåler at flyttes til et sygehus i bopælskommunen eller i øvrigt trænger til øjeblikkelig hjælp.

Stk. 2. Personer, der tilflytter fra Færøerne eller Grønland, har ret til den i stk. 1 omhandlede vederlagsfri behandling på vedkommende kommunes sygehusvæsen straks efter tilflytningen. Personer, der tilflytter fra udlandet, har først ret til disse ydelser 6 uger efter tilflytningen. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne persongrupper får adgang til de i stk. 1 omhandlede ydelser umiddelbart efter tilflytningen eller efter kortere tids ophold end 6 uger.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte regler, hvorefter der ydes personer med bopæl på Færøerne, i Grønland eller i udlandet, som midlertidigt opholder sig her i landet, vederlagsfri behandling ved det kommunale sygehusvæsen.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan endvidere fastsætte regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår behandling kan ydes til ud-